

blif, da de afgaves, virkelig blive afgivne ikke blot ikke efter Opfordring af rette Bedkommende, men ganske tilfældig og aldeles frivillig.

Nielsen: Jeg kan ganske slutte mig til de cerede Talere, som have beklaget, eller som dog have anset det for lidet ønskeligt, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, fordi jeg troer, at det er fremkommet her for Landstinget under saa uheldige og saa lidet ønskelige Omstændigheder som vel muligt. Da Lovforslaget forelaa for os i forrige Samling, afgav Thinget en særdeles fremtrædende Udtalelse om sin Stilling til denne Sag. Skjøndt Lovforslaget dengang forelaa i sin oprindelige Form som Regjeringsforslag, om end rigtignok i en derfra ikke lidet forandret Skikkelse, udtalte Landstinget sig saaledes overfor det, at man visstnok ikke kunde gjøre Regning paa Landstingets Deeltagelse, naar det nu fremkommer som privat Lovforslag i aldeles den samme Skikkelse. Man har beroliget sig med eller som Opfordring til at lade Sagen gaae til videre Behandling her anført, at man jo saa kunde føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det i den forrige Session var fremkommet fra den høitærede Indenrigsministers Side. Men man syntes derved, hvad der allerede er blevet udtalt, at glemme, at det netop, da det dengang fremkom fra den høitærede Minister i en vis bestemt Skikkelse, blev bestemt tilbagevisti i det andet Thing i denne Skikkelse, og at Landstinget, uagtet det havde et Regjeringsforslag i Baggrunden at støtte sig, til hvis oprindelige Skikkelse der var stærk Opfordring til at føre Sagen tilbage, hvis det overhovedet vilde gaae ind paa Sagen, dog dengang negtede at gaae ind derpaa. Det forekommer mig under disse Omstændigheder at være stærkt, naar man gjør Regning paa, at Landstinget nu nok vil føre det nuværende private Forslag tilbage til den Skikkelse, hvori Forslaget ganske vist i forrige Samling var kommet fra Regjeringen, og det skjøndt den høitærede Minister under Forhandlingerne i forrige Session selv noksom antydede, at han ikke med nogen som helst Forskjælighed var kommen frem med det. Jeg maa derfor, naar man saaledes saa at sige

trøster sig med, at man nok under Forhandlingerne kan føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det fremkom forrige Gang fra den høitærede Minister, saa at det bliver til, hvad man har kaldet en Fordelingslov, som overførte Kjørslerne fra dem, som havde præsteret dem, til alt det saakaldte fjøreligtige Hartkorn, dog for mit Bedkommende allerede nu erklære, at, hvis Lovforslaget atter kommer frem i denne Skikkelse, da er det i den Skikkelse, hvori jeg allerfjerdst kan slutte mig til det. Hvis jeg skulde kunne slutte mig til en Erstatningsudredelse, der skulde paahvile Statskassen, saa kunde det kun være, naar Forslaget dertil fremkom fra Regjeringen og støttedes kraftigt af Regjeringen, og, hvis jeg skulde kunne stemme for en Fordeling, saa kunde det kun være, naar Fordelingen skete paa alt Hartkorn, men derimod kunde jeg aldrig stemme for den, naar Byrden skulde overføres paa et saa valende, et saa ubestemt, ja, jeg veed næsten ikke, om det kan kaldes et virkeligt eksisterende Begreb, som fjøreligtigt Hartkorn. Jeg troer, at de Ulemper som ville være forbundne med at føre dette Lovforslag ud i Virkeligheden, vilde forøges i endnu større Grad ved at overføre Erstatningen paa en saa indskrænket Deel af Hartkornet, og jeg troer desuden — ja, jeg behøver ikke at sige, at jeg troer — jeg veed, at en saadan Fordeling ikke vilde staae i Overeensstemmelse med den Fremgangsmaade, som hidtil er blevet brugt. Det forundrer mig, at man har villet støtte sig til Forordningen af 9de Mai 1806 for at godtgjøre et Krav paa en saadan Godtgjørelse. Jeg behøver ikke nu nærmere at udtale mig herom, da det allerede er blevet tilstrækkeligt imødegaaet, men jeg vil dog endnu tilføie, hvad der maaskee iøvrigt ogsaa allerede er sagt, at Forordningen af 9de Mai 1806 netop viser, at der ikke skal udredes nogen Godtgjørelse, og at man kun af Billighedshensyn er afvegen derfra. Fordeling af Byrden paa en enkelt Deel af Hartkornet vilde ikke staae i Overeensstemmelse med Lovgivningen eller med de separate Love, hvorved saadanne Tilfælde før ere afgjorte, og den vilde heller ikke staae i Harmoni med Forordningen af 9de Mai 1806, skjøndt denne ikke selv gaaer ud paa eller ud-